

La xifra màgica: 50% + 1

«El president Torra l'encerta quan defineix quin ha de ser l'objectiu principal del 26M: demostrar la majoria absoluta de l'independentisme»

Les dobles eleccions del 26 de maig es poden llegir de moltes maneres, i els ciutadans poden votar -o no- en funció de diverses qüestions. Es pot pensar, per exemple, en frenar l'avenç de l'ultradreta en clau europea, o en confirmar o reprobar la gestió d'un alcalde en clau municipal.

Hi ha una altra qüestió que també impregnarà el 26M de la mateixa manera com va afectar el comportament electoral del 28A. El conflicte polític entre Catalunya i Espanya tindrà un paper important en totes les convocatòries electorals fins que algú -aquí o allà- es decideixi a avançar en una resolució que permeti donar una resposta a les demandes d'una majoria de catalans.

Una majoria de catalans? Segur? Aquesta pregunta és una de les més recurrents en qualsevol conversa amb periodistes, analistes, polítics o ciutadans europeus del carrer que s'interessen per l'afer català. Es pot demostrar que hi ha una majoria social a favor de la independència?

Fins i tot reconeixent que ha estat l'Estat espanyol qui ha impedit verificar aquesta realitat mitjançant un referèndum homologable a escala internacional, amb persecució judicial antidemocràtica o directament amb repressió policial com l'1 d'octubre, la realitat és que encara no es pot posar sobre la taula un resultat electoral on l'independentisme hagi superat el 50% dels vots.

Per això el president Torra l'encerta quan defineix quin ha de ser l'objectiu principal del 26M: demostrar la majoria absoluta de l'independentisme? com més aviat millor. Les municipals i les europees del 26M són una oportunitat immillorable per explicar a Europa i al món que el dret d'autodeterminació de Catalunya es basa en una realitat democràtica: una majoria absoluta de vots.

Les lluites per definir qui lidera el moviment independentista són molt llamineres des d'un punt de vista polític i àdhuc periodístic, però el 26M haurien de passar a un segon pla. Tothom que se senti independentista pot votar l'opció que li sembli més propera o més convenient per preparar un nou embat democràtic a l'Estat.

L'element més important, però, és sumar, és evitar que ningú no es quedi a casa per desànim o decepció. Ningú no ha explicat encara com es farà front a la repressió de l'Estat, que serà més sibil·lina -però més profunda i efectiva- sota la batuta socialista. El que hom pot assegurar, tanmateix, és que l'únic element de força que conserva l'independentisme és el seu múscul electoral, ferm, irreductible i en creixement. El 26M, ha de demostrar-lo de forma fefaent.